

«Takk for seg»

Fra foreningen

Tiden er kommet for min siste kommentar under Fra foreningen i Tidsskriftet. Dette har vært ett av virkemidlene jeg har ønsket å bruke for å formidle hvilke problemstillinger foreningen arbeider med til medlemmene, bredden i vårt engasjement og foreningens standpunkter i små og store politiske saker.

Seks år går fort, men rommer likevel en uendelighet av inntrykk. For meg har de siste seks årene vært svært givende, men også krevende. Utfordringene har stått i kø og har kommet fra mange kanter. Jeg blir noen ganger spurt om hva som har vært det vanskeligste eller det viktigste i denne perioden. Jeg blir svar skyldig. Hvordan kan man sette opp mot hverandre lønnsoppgjøret i 1996, overtakelse av nytt hus samme år, arbeidet med Ot.prp. 47 og de private spesialister, dannelsen av Akademikerne, arbeidet med ledelse i sykehusavdelinger, fire nye helselover og en rekke andre viktige lover, fastlegereformen og nå sykehusreformen, som egentlig er en spesialisthelsetjenestereform? Og som en rød tråd gjennom det hele, arbeidet med å synliggjøre legerollen og medisin som et vitenskapelig basert instrument som skal brukes til folks beste.

Jeg har hatt gleden av å besøke alle fylker og treffe medlemmer som enkeltpersoner eller som tillitsvalgte. Disse møtene har vært viktige for meg når kursen i foreningens arbeid skulle stakes ut.

Når vi teller opp antall tillitsvalgte i vår forening, får vi store tall. Hvert tiende medlem er engasjert som tillitsvalgt i avtalemessig forstand, som representant i våre valgte organer eller i en av de mange komiteer og utvalg som er så viktige for vår faglige aktivitet. Mange av våre medlemmer kvier seg for å påta seg tillitsvalgsoppgaver fordi denne oppgaven kommer på toppen av annet arbeid. Å forsøke å legge til rette for tillitsvalgsarbeid og gi nødvendig støtte til dem som påtar seg dette, er en av de viktigste oppgavene for en fagforening.

Min erfaring som tillitsvalgt, som jeg vet jeg deler med mange andre, er at tillitsvalgsarbeid er svært lærerikt og givende selv om det er krevende. Jeg har også observert at det heller er regelen enn unntaket at medlemmer som mer eller mindre presses inn i tillitsvalgsfunksjoner går inn i oppgaven med den nødvendige glød, skaffer seg den kunnskap man trenger som tillitsvalgt og gjør en utmerket jobb. Det som begynner som en trussel, blir fort en utfordring og etter hvert en interessant, lærerik og givende arbeidsoppgave. Det kan vel heller neppe være tvil

om at tillitsvalgsarbeid er en nyttig erfaring å ha med seg dersom man tenker seg inn i lederposisjoner på et eller annet nivå.

I de siste seks årene har jeg ikke utøvd legeyrket og ikke fulgt med i den faglige utvikling annet enn på et generelt og nokså overflatisk nivå. Mange kolleger gir uttrykk for en frykt for at en slik «skjebne» også skal ramme dem, dersom de velger å gå inn i posisjoner av mer administrativ karakter. Mitt standpunkt i dag er at denne frykten er ubegrunnet. Jeg føler meg fortsatt hjemme i mitt faglige miljø, og jeg skjønner hva kollegene snakker om. Selvfølgelig er det mye kunnskap jeg mangler, men den er tilgjengelig. I tillegg har jeg fått annen kunnskap om, og innsikt i, andre sider av samfunnet. Jeg oppfordrer medlemmene til å se på et avbrekk i det rent faglige arbeid som en mulighet for utvikling og ikke stagnasjon.

Jeg er takknemlig for at jeg er blitt vist den tillit å være leder for vår forening i seks år. Det har vært spennende og interessante år. Jeg vil takke for all støtte jeg har fått fra medlemmer og tillitsvalgte både i form av tillitserklæringer og nyttige innspill med konstruktiv kritikk. Noen av de veivalg Legeforeningen har gjort de siste år har vært kontroversielle også blant medlemmene. Jeg har likevel en opplevelse av at de aller fleste følger lojalt opp når beslutninger er truffet, og at dette bidrar til et bedre resultat enn det vi ellers ville fått.

I de siste årene har mange av våre utfordringer kommet fra omverdenen idet rammevilkårene for utøvelse av legevirksomhet har vært under press. De fremtidige utfordringer ser jeg først og fremst kommer innenfra. Store kull av nyutdannede leger skal gis turnustjeneste og videreutdanning av minst like god kvalitet som vi hittil har hatt. Den statlige spesialisthelsetjeneste skal gis et nytt innhold. Det er bare fagmiljøene som kan møte disse utfordringene. Men hvis de skal lykkes, må de koordinere sin virksomhet gjennom en samlende legeforening.

Fra nyttår kommer nye koster inn i ledelsen i de fleste sentrale verv i foreningen. Jeg håper og tror at de vil finne et godt grunnlag å bygge videre på, og jeg ønsker dem lykke til.

Hans Petter Aarseth
president